

พระราชบัญญัติ คินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด
บำเหน็จ และบำนาญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
อลงกฎ ธานีนิติ มาณวราชเสวี อดุลเดชจรัส
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด
บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๕๔๕

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ คินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด
บำเหน็จ และบำนาญ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคินยศบรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ย
หวัด บำเหน็จและบำนาญ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ บุคคลผู้ได้รับการล้างมลทิน ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินผู้กระทำความผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช
๒๔๗๕ หรือบุคคลผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พุทธศักราช
๒๕๔๘ หรือบุคคลผู้ต้องออกจากราชการ เนื่องจากเหตุเกี่ยวข้องกับความคิดทางการเมือง หรือความผิดฐานกบฏและจลาจลอันเป็น
กรณีเดียวกันกับที่ได้ระบุนไว้ในกฎหมายดังกล่าวมาแล้ว ถ้าต้องออกจากราชการบรรดาศักดิ์ หรือถูกเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์
เนื่องจากการกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับความคิดอันได้รับการล้างมลทิน หรือได้รับนิรโทษกรรมดังกล่าวแล้ว ไม่ว่าจะมิชีวิต
อยู่ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม ให้รัฐบาลนำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานยศ บรรดาศักดิ์หรือ
เครื่องราชอิสริยาภรณ์คืนให้แก่ผู้นั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ คินยศบรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ย
หวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ บุคคลที่ได้ระบุนไว้ในมาตรา ๓ ถ้าเป็นบุคคลที่เคยได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญมาแล้ว ก็ให้มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัด
หรือบำนาญตามเดิม

ถ้าบุคคลดังกล่าวเคยเป็นข้าราชการประจำมาก่อน และยังไม่ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญ ก็ให้ได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญเพราะเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญในปัจจุบัน

ในการพิจารณาจ่ายเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังเป็นเด็ดขาด”

มาตรา ๕ สิทธิในการรับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามมาตรา ๔ ให้เกิดแต่วันที่ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติคินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้เบิกจ่ายย้อนนับแต่วันที่กล่าวแล้วได้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ทวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี